Mondialisation.ca
Centre de recherche sur la mondialisation

Razmišljanja o Srebreničkom Masakru

Par Edward S. Herman

Mondialisation.ca, 16 avril 2012
Istorijski Projekat Srebrenica 16 avril 2012

(Ово је превод видео обраћања професора Едварда Хермана српској јавности на округлом столу[1] у Руском дому у Београду 5. априла 2012. поводом промоције у Србији студије « Сребренички масакр: контекст, докази, политика » коју је проф. Херман приредио. Округли сто је организовала холандска невладина организација „Историјски пројекат Сребреница ». Овај превод професорових речи присутнима је прочитао истакнути филмски редитељ Борис Малагурски, аутор запаженог документарног филма „Тежина ланаца ».)

Има поприличан број чудних ствари, да не кажемо правих чуда, које су везане за масакр у Сребреници а које бих желео овде да истакнем. Пре свега, чињеница да су бошњачке вође, председник Алија Изетбеговић и министар иностраних послова Мохамед Саћирбеј, тај масакр предвидели унапред. Они су руководство западних земаља упозоравали да геноцид само што се није догодио на неколико дана пре него што су српске снаге ушле у Сребреницу. Још једна чудна ствар је повлачење муслиманске 28 дивизије из Сребренице и њихово избегавање да пруже било какав отпор малобројним српским снагама које су наступале према граду. Бегство те војске, и са њом многих престрашених цивила, кроз минска поља и целим путем сударе са војском босанских Срба учинило је неизбежним тешке губитке у редовима Муслимана. То је генерал Армије БиХ Енвер Хаџихасановић потврдио када је рекао да је током тог бегства укупно 2,628 војника 28 дивизије било убијено. Још једна необична ствар у вези са тврдњама које се износе је то да ни медији ни Трибунал не помињу те борбене губитке, нити им придају икакав значај, када процењују колико је особа могло бити стрељано. Од самог почетка тврди се да цифра од 8,000 представља жртве стрељања. Борбени губици су једноставно нестали из прорачуна.

Трибунал их је избрисао тако што је закључио да „се не може да одбацити могућност да се извесан проценат тела која се налазе у гробницама односи на особе које су погинуле у борбеним дејствима. » Али било би подједнако исправно да је Трибунал рекао, обрнуто, да не може да одбаци могућност да су неки од тих појединаца били стрељани. На основу таквог закључка, Трибунал је могао да наложи подробније испитивање посмртних остатака да би се утврдило колико је било у свакој од ових категорија. Хашки трибунал је такође увећао цифру стрељаних и тако што је своје закључке базирао на предпоставци да се у неотвореним гробницама налази сличан број тела као у онима где су већ извршене ексхумације, па се и на тај начин примакао унапред зацртаној цифри.

Још једна чудна ствар, која се заправо граничи са чудом, је начин како се цифра од 8,000 сво време одржала без измена. Та цифра је лансирана дуго пре него што су

били изнети икакви озбиљни докази о томе колики би укупни губици могли бити. Али на тој бројци се инсистира до данашњег дана, упркос томе што они који је заговарају имају огромне тешкоће да у вези са тиме изнесу убедљиву доказну грађу. У већини случајева, када се ради о катастрофалним ситуацијама, исто је као на пример када је реч о 11-ом септембру, када је процена жртава на почетку са око 6,900 на крају пала на 2,700. Али када је Сребреница у питању, ту промене нема. Аутопсијски извештаји које је сачинио Хашки трибунал између 1996. и 2002. године садрже доказе о постојању само 1,923 мртве особе, међу којима многи су очигледно погинули у борбеним дејствима. Недавно, Међународна комисија за нестале особе (ICMP) изашла је са тврдњом да је открила преко 6,500 тела које показују ДНК везу са популацијом Сребренице. Али на суђењима ти докази нису били стављени на располоагање одбрани, а поред тога ДНК докази не могу да разликују смрт која је настала током борбрених дејстава од смрти проузроковане стрељањем, нити могу да утврде време и место смрти.

Наравно, ту су и сведоци. Најважнији међу њима је Дражен Ердемовић, који је сведочио на свим важним суђењима и који је за то добио уточиште од Трибунала и његових НАТО спонзора. Он је плаћеник хрватског порекла, и са својом малом групом убица био је на одсуству из војске босанских Срба у време када су за награду у злату наводно стрељали око 1,200 заробљених босанских Муслимана. Ердемовићева прича стоји на стакленим ногама, пуна је противуречности, није потврђена материјалним доказима пронађеним на месту стрељања, а то што он тврди да је било учињено противно је интересима босанских Срба. Али видевши његову спремност да их у ово дело умеша, НАТО и Хашки трибунал су га оберучке прихватили. Поред њега у убиствима је учествовало још шест особа, али Трибунал никада није позвао ни једнога од њих да се о тим догађајима изјасни, и Милошевић је био једини који је имао прилику да Ердемовића мање више темељно унакрсно испита. Чињеницу да је његов исказ лажан и да је Трибунал саучесник у коришћењу лажног сведока доказао је Жерминал Чивиков у својој књизи, „Сребреница: крунски сведок ».[2] То исто се доказује и у књизи чији сам ја уредник, „Масакр у Сребреници: докази, контекст, политика ». [3]

Западни медији су потпуно онемогућили упознавање шире јавности са доказима које садржи ова књига. Ти медији су саставни део пропагандног система који је „масакр у Сребреници » претворио у заштићену зону чије наводне истине служе интересима Запада и других република уништене Југославије. „Масакр“ се претворио у политички тријумф за босанске Муслимане, за Хрвате (које је у то време делило само месец дана од отпочињања етничког чишћења Крајине), и за Сједињене Државе, које су онда могле да правдају свој непосредни напад на Србију, изградњу огромне војне базе на Косову, као и да предузимају „мисије спасавања » и „хуманитарне интервенције » широм света.

[1] Округли сто у Руском дому био је снимљен и можете га гледати кликом на следећи линк:
http://www.youtube.com/watch?v=DPGT97YwgII

[2] Цео текст књиге можете преузети на:
http://www.srebrenica-project.com/sr/DOWNLOAD/Masakr%20u%20Srebrenici%20SRB.pdf

[3] Цео текст књиге „Масакр у Сребреници » можете преузети на: http://www.srebrenica-project.com/sr/DOWNLOAD/Masakr%20u%20Srebrenici%20SRB.pdf

La source originale de cet article est Istorijski Projekat Srebrenica
Copyright © Edward S. Herman, Istorijski Projekat Srebrenica, 2012

Articles Par : Edward S. Herman

Avis de non-responsabilité : Les opinions exprimées dans cet article n'engagent que le ou les auteurs. Le Centre de recherche sur la mondialisation se dégage de toute responsabilité concernant le contenu de cet article et ne sera pas tenu responsable pour des erreurs ou informations incorrectes ou inexactes.

Le Centre de recherche sur la mondialisation (CRM) accorde la permission de reproduire la version intégrale ou des extraits d'articles du site Mondialisation.ca sur des sites de médias alternatifs. La source de l'article, l'adresse url ainsi qu'un hyperlien vers l'article original du CRM doivent être indiqués. Une note de droit d'auteur (copyright) doit également être indiquée.

Pour publier des articles de Mondialisation.ca en format papier ou autre, y compris les sites Internet commerciaux, contactez: media@globalresearch.ca

Mondialisation.ca contient du matériel protégé par le droit d'auteur, dont le détenteur n'a pas toujours autorisé l'utilisation. Nous mettons ce matériel à la disposition de nos lecteurs en vertu du principe "d'utilisation équitable", dans le but d'améliorer la compréhension des enjeux politiques, économiques et sociaux. Tout le matériel mis en ligne sur ce site est à but non lucratif. Il est mis à la disposition de tous ceux qui s'y intéressent dans le but de faire de la recherche ainsi qu'à des fins éducatives. Si vous désirez utiliser du matériel protégé par le droit d'auteur pour des raisons autres que "l'utilisation équitable", vous devez demander la permission au détenteur du droit d'auteur.

Contact média: media@globalresearch.ca